

Les Fonts de Rellinars

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Riera de Rellinars
Alçada: 346

Coordenades:

Latitud: 41.6357
Longitud: 1.91934
UTM Est (X): 409993
UTM Nord (Y): 4609894

Classificació

Número de fitxa 08179 - 98
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Al voltant de les surgències hi creix una espècie invasora, el bident frondós (*Bidens frondosa*). Cal fer una intervenció de seguiment anual i arrancar manualment abans de que faci llavors i s'escampin.

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Rellinars - Plaça de l'Ajuntament, s/n, - 08299 Rellinars

Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dg., 20/01/2019 - 01:00

Descripció

Surgències naturals d'aigua que s'han habilitat per reconduir-la i s'ha adequat l'entorn com a zona de pícnic. S'hi accedeix des d'un camí que surt a l'alçada de l'església parroquial. Es tracta del camí de les Cases. Ressegueix en bona part el torrent del Vetllador, que no s'ha de deixar fins que arribem a la balma de l'Andaló, amb senyalització de la Diputació de Barcelona. Cal agafar el trencall a mà dreta, sempre de terra que passa per sobre mateix de la balma i no deixar-lo fins que arribem a les fonts.

L'espai està habilitat amb varies taules de fusta i arbres per fer ombra durant els mesos de calor. Es tracta de surgències naturals que ragen de les escletxes de la roca. Algunes d'elles ho fan a través de brolladors arranats antròpicament. Quan plou l'aigua baixa generosa i malgrat la temperatura exterior, té una temperatura molt agradable. S'han pogut comptabilitzar una vintena de brolladors. L'aigua que cau es perd canalitzada a través d'una sèquia que ressegueix el torrent en direcció a la Fàbrica. A l'entorn de les fonts, la tosca calcària ha donat pas a un hàbitat on predominen algunes algues del tipus hepàtiques, les falgueres i moltes característiques d'indrets humits. Destaca la capil·lera o falzia (*Adiantum capillus-veneris*), una delicada falguera pròpia d'escorrenties i degotalls d'aigua.

Observacions:

Element inclòs en la ruta: El racó de les Fonts, elaborada pels Amics de Rellinars, amb la col·laboració de l'Ajuntament, la Diputació de Barcelona - Xarxa de Parcs Naturals.

Història

L'aigua abundosa que raja d'aquestes surgències s'aprofitava a través d'una sèquia que encara és perfectament visible i que arribava fins a una bassa molt gran de forma polièdrica situada al capdamunt de l'edifici de la Fàbrica. D'allí baixava per una canal aèria fins la roda del molí que obtenia la força motriu necessària per a rodar. Una bassa molt més petita de planta rodona situada per sota d'aquest conducte i situada a la llera dreta també aprofitava l'aigua d'aquest conducte. Per les característiques del terreny probablement hagués servit per al reg dels horts de la Selva, situats a la mateixa cota del terreny.

Hi ha diferents tipus de fonts, ja sigui pel seu origen, per la seva freqüència o pel condicionament. Els conglomerats de Sant Llorenç del Munt i l'Obac faciliten que una gran part les aigües pluvials s'infiltrin sota terra a través de les fissures de la roca, circuli pels circuits subterranis i només torni a sortir quan trobi una capa impermeable.

Les xarxes antigues situades en alçades importants o Paleocarst són les responsables fa milers d'anys de les cavitats de Sant Llorenç del Munt i de l'Obac, que en origen eren surgències. Molt poques d'elles mantenen encara una activitat hidrològica. El Carst actual està situat per sota de l'anterior però a tota l'àrea d'influència d'aquest espai hi ha una gran quantitat de surgències, aprofitades per l'home en llarg de tota la història, però moltes d'elles com podria ser el cas de la font Falsa, de manera intermitent. És per això que la major part de les surgències se situen cap al nord com a conseqüència del plegament dels estrats en aquesta direcció.

Bibliografia

BOLÓS, Oriol de; VIGO, Josep (1984-2001). Flora dels Països Catalans. Vol. I - IV. Barcelona. Barcino. CAPELLA, Pere (1997). Les fonts; dins XVIII Ronda Vallesana. Unió Excursionista Sabadell, pp. 34 - 40. FREIXES, Antoni; MONTERDE, Manuel; CERVELLÓ, Josep Maria (1983). El Paleocarst i el carst actual de les Serres de Sant Llorenç del Munt i de l'Obac: el Carst Experimental de Rellinars. Unió Excursionista de Sabadell. Sabadell.

<http://www.fontsnaturals.org/?s=Rellinars>

